

BESZÁMOLÓK

4

a munkatársi
összejövetelről

4

a tartományi
káptalanról

4

a brüsszeli MGS
konferenciáról

FÓKUSZBAN:

*a Don Bosco
ünnepségek*

Szalézi Értesítő

**Don Bosco utolsó levele
a jótévőkhöz**

**Don Pascual Chávez
SZERETNI AZ ÉLETET -
Az élet adománya**

Don Bosco és a kereszt

FÓKUSZ

Mutassátok meg a világnak a szegény, de örömteljes és bátor Urat!

Kivonat Juliusz Janusz érseknek, Magyarország apostoli nunciusának 2007. január 27-én a tartományi Don Bosco ünnepen elhangzott prédikációjából

Amint az ő szent példaképe, Szalézi Szent Ferenc, úgy Don Bosco is felismerte a maga korában azt a veszélyt, ami az ellenséges propagandából ered a hitre és a katolikus egyházra nézve. Hogy szembeszálljon a sajtó születésében levő hullámával, amelyik erőteljesen ellentétes volt a keresztény értékekkel és az egyetemes erkölccsel, kiadót alapított, ahol kiadványokat nyomtatott a katolikusoknak, ... hogy megmentse a munkásosztályt az ateizmustól, a szabadkőművességtől és a marxizmustól. Don Bosco műve éppen ezért őriz mindig kiemelkedő aktualitást és dinamizmust. Szemtanúja vagyok a szaléziak mun-

kájának a világ legelgyötörtebb területein. Feltehetjük a kérdést, hogy miben áll az aktualitásuk a lelképásztorkodásban? Kifejti ezt Szt. Pál apostolnak a filippiekhez írt leveléből vett szentlecke:

„Testvéreim! Örüljétek az Úrban szüntelenül! Újra csak mondom, örüljétek. Emberszerető jóságotokat ismerje meg mindenki! ... arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, tisztességes és igazságos, arra ami ártatlan, kedves, dicséretre méltó, ami erényes és magasztos.”

Íme ez a szaléziak küldetése itt, ma is, Magyarországon is: kijönni a katókombákból, nem félni a sajtótól, hir-

detni az iskolákban a fiatalokkal és a munkásokkal való munkában azt, amit XVI. Benedek szinte mint pápaságának programját határozott meg: a keresztény nép öröme és a bátorság annak megélésére.

Ma Magyarországon sok ember szomorú és depressziós, a jövőtől való félelemben él, félre van vezetve a sajtó és a televízió által. Segítsétek őket, hogy ne veszítsék el a lelküket! Mutassátok meg, hogy a ti derűtök, a ti örömtötök, a ti reményetek a Jézus Krisztusban való hitből és a katolikus egyházban való egység erejéből származik. Szemben a sok erőszakkal, göggel és hatalmaskodással, mutassátok meg a világnak, hogy az, ami értékes, nem más, mint gyermekké válni, ami azt jelenti, őszintének, becsületesnek és bizakodónak lenni, mint egy gyermek, aki érzi szülei védelmét. Gyermekké válni nem azt jelenti, hogy hagyni magunkat másodrendű állampolgárokként kezelni azért, mert valaki nem olyan gazdag, mint mások, vagy mert nincs lehetősége ahhoz, hogy hozzáférjen az állami pénzekhez. Minden állampolgárnak, különösen anyagi forrásai miatt a leggyengébbnek bátorsággal kell követelnie a maga igazát és méltóságának tiszteletben tartását. Vannak törvények, amelyek szigorúan büntetik azokat, akik nem tartják tiszteletben a gyermekeket. Ugyanennek kell érvényesülnie azon emberek felé, akik törékennyé és védtelenné váltak, mint a gyermekek, az üzleti világ kegyetlen versengése miatt, vagy azoknak, akik becstelen módon, trükkökkel megtevesztik a szegény embereket.

Kedves szalézi atyák, kedves barátaim! Az egyház ma nagy reményt vet belétek! Azt várja tőletek, hogy mutassátok meg a világnak a szegény, de örömteljes és bátor Urat. A Szentatya nagyon bízik bennetek, mert legszorosabb munkatársává, vatikáni államtitkárrá egy szalézi atyát nevezett ki: eminenciás Tarcisio Bertone bíborost. Atyáitok közül sokat megbízott bíborosi, püspöki hivatalokkal, valamint a katolikus egyetemek és iskolák felügyeletével.

Kérjük az Urat, hogy Bosco Szent János és számos szalézi szent közbenjárására, hogy segítsenek meg bennünket az egyházért való örömteli szolgálatban!

Kedves Munkatársak! Kedves Don Bosco-tisztelők!

Íme, új formában jelenik meg a Szalézi Értesítő, ezzel is jelezve, hogy minden tekintetben meg szeretne felelni korunk követelményeinek. Reméljük, hogy így még több szalézi hírt tudunk jobb minőségben eljuttatni kedves Olvasóinkhoz, hazánkból és a nagyvilágból. Az esztétikusabb megjelenés és a megnövelt tartalom azonban többlet költséggel jár. Ezért szerényen kérem mindnyájukat, hogy lehetőségeikhez mértén járuljanak hozzá kiadásainkhoz.

A január hónap számunkra nemcsak az új esztendő kezdetét jelentette, hanem a felkészülést Don Bosco Atyánk ünnepére. Az idén is minden közösségünkben igyekeztünk méltóképpen emlékezni rendalapítónkra, Bosco Szent Jánosra. A kedves Olvasók meggyőződhetnek erről a most megjelent Szalézi Értesítő lapjain.

Különösképpen kiemelném központi ünnepségünket, melyet a Szentatya küldötte, Juliusz Janus érsek, vatikáni nuncius is megtisztelt jelenlétével. A szentmise homíliájában Don Bosco nagyságát állította elének, majd énekével, vidámságával emelte az ünnepség fényét. Köszönjük Nuncius Úr megjelenését, közvetlenségét!

Rendfőnök atyánk minden évben egy vezérgondolatot ad nekünk és a Szalézi Családnak. Az idei év mottója: „Engedjük, hogy Isten élet iránti szeretete vezessen bennünket.” Ezen gondolat különösen aktuális a mai világban. Sokszor az élet terhei, csalódásai elfeledtetik velünk, hogy Isten csodálatos világgal ajándékozott meg

minket, nem hagy el bennünket, mellettünk van örömeinkben, bánatainkban.

Don Bosco Atyánk mindig biztatta gyermekeit, hogy abban a tudatban éljenek: "Velünk az Isten!" Ha ez a tudat vezet minket, akkor a nehézségek sem rendíthetnek meg bennünket. Erre ad példát számunkra Don Bosco! Ha igazán szeretjük és tiszteljük Don Boscót, akkor az Ő példáját követve kell szavunkkal és életünkkel hirdetni a mai világban, hogy Isten velünk van és velünk lesz! Ezért tudunk örülni az életnek, amit Isten adott nekünk. Legyünk az öröm terjesztői, vigyünk örömet és szeretetet családjunkba és kis világunkba!

Fiataljaink az ünnepségen tanulságos jelenettel gazdagítottak minket: Egy kis faluban állandóan fekete esernyőt viseltek az emberek a gyakori esőben. Szomorú arccal, feketén látták egymást. Boldogtalanul éltek, míg meg nem jelent közöttük egy fiatal sárga esernyővel. Mindenkire rámosolygott, mindenkit szeretettel köszöntött. Kezdetben értetlenül szemlélték, igyekeztek tudomást sem venni róla, majd példája nyomán lassan ők is sárga esernyőre cserélték fel fekete esernyőiket. Így szebbnek látták a világot, jobban elfogadták egymást.

Valahogy nekünk is így kellene tenünk! Legyen bátorságunk kicserélni fekete esernyőinket sárgára! Így szebbé, emberibbé tehetjük környezetünket, családjunkat.

Kérjük Don Bosco Atyánk áldását, közbenjárását, hogy mi mindnyájan az Ő példáját követve adjunk mosolyt, szeretetet, örömet mindenkinek a világban!

*P. Havasi József SDB
tartományfőnök*

Szalézi Szent Ferenc Társasága kér minden kedves Don Bosco tisztelőt, hogy

adója 1%-át

**a BOSCO SZENT JÁNOS IFJÚSÁGI NEVELÉSI
ÉS OKTATÁSI ALAPÍTVÁNY javára utalja!**

Adószáma: **19673752 - 1 - 41**

Segítségüket köszönjük, a jó Isten fizesse meg!

Szerkesztői Lapszél

Néhány újdonsággal indítjuk útjára a Szalézi Értesítő „megnövekedett” 105-ik évfolyamát. Lapunk nem csak méretében lett nagyobb, de tartalmában is bővült. Elsősorban eredeti cikkeket és friss, külföldi anyagok fordításait kínáljuk, de a magyar szalézi írások igen gazdag tárházából is merítettünk. Azon fáradozunk, hogy a Szalézi Értesítő áttekinthetőbb és olvashatóbb legyen, és egyben korszerűbbé is váljon. Don Bosco példáján felbátorodva mottóként szerepeljen itt egy mondat abból a gondolatsorból, amivel **130 éve, 1877-ben Don Bosco útjára indította a Bollettino Salesiano-t:**

***"A világnak látnia kell a jót,
hogy ez megragadja."***

(MB 13,126)

A magyar szaléziak is szívesen használják munkájuk során a médiatechnika kínálta változatos lehetőségeket, így az interneten is jelen vannak. Honlapjaink közül öt rendszeresen frissített: Pélföldszentkereszt 2003 óta működő honlapja, a www.szentkereszt.try.hu, a www.szaleziak.hu (a munkatársi oldallal, a tartomány házainak, intézményeinek bemutatásával, a magyar szaléziak listájával és a SZALIM ifjúsági oldallal, ami kapcsolatban áll a szentkereszt és a NYÚSZI honlappal), a www.obudaiszaleziak.hu (Csány Péter atya „blog”-jával), a www.nyuszi.sulinet.hu (a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola és oratórium a) és a www.salesianum.hu (az obudai Salesianum Pedagógiai Szakkollégium oldala). Ezekon a honlapokon sok értékes/érdekes anyag található, ami segít egymás megismerésében.

Szeretnénk kialakítani egy magyar szalézi információs láncot, hogy folyamatosan kapcsolatban tudjunk lenni egymással. Ennek érdekében várjuk az e-mail címmel rendelkező munkatársak, Don Bosco-tisztelők és fiatalok jelentkezését a le@invitel.hu e-mail címre.

Segítse a média a szalézi karizma kiteljesítését, és adjon újabb lelkeket!

*Lengyel Erzsébet CS
szerkesztő*

A Szalézi Értesítő következő száma májusban jelenik meg.

Don Bosco utolsó levele a jótevőkhöz

Kedves Jótevőim,

érezem, hogy életem a végéhez közeledik, és nincs már messze a nap, amikor le kell rónom a halálnak mindannyiunk közös adóját.

Mielőtt azonban itt hagynálak benneteket ezen a földön, törlesztenem kell felétek egy adósságot: a hála adósságát mindazért, amit tettetek, amivel segítettek nekem keresztény szellemben nevelni és az erény és a munka útjára vezetni oly sok szegény sorsú fiatal, hogy vigaszául szolgáljanak a családnak, hasznára váljanak önmaguknak és a társadalomnak, de legfőképpen azért, hogy megmentsek lelküket, és így mindörökké boldogok legyenek.

A ti szeretetetek nélkül én magam csak nagyon keveset vagy semmit sem tudtam volna tenni: a ti szeretetetekből azonban együttműködtünk Isten kegyelmével a könnyek felszárításában és a lelkek megmentésében. A ti szeretetetekből alapítottunk számos kollégiumot és otthont, ahol árvák ezreit mentették és mentik meg az elhagyatottságtól, szakítják ki őket az erkölcstelenség veszedelméből és nevelik őket jó keresztényekké és bölcs állampolgárokká.

A ti szeretetetekből szilárdítottuk meg misszióinkat a Föld legtávolabbi pontjain is, Patagóniában és a Tűzföldön, és hívtuk evangélium-hirdetők százait, hogy növeljék az Úr szőlejét.

A ti szeretetetekből létesítettünk nyomdákat számos városban és vidéken, terjesztettünk a nép között több millió példányban könyveket és kiadványokat az igazság védelmében és a jó erkölcs támogatására.

A ti szeretetetekből építettünk még rengeteg kápolnát és templomot, amelyekben minden áldott nap Isten és a Boldogságos Szűz dicséretét éneklik, és a lelkek sokaságát mentik meg.

Meg vagyok győződve róla, hogy mindez és még sok más jött Isten után a ti szeretetetek hathatós segítségével köszönhető, ezért szükségét érzem annak, hogy a legmélyebb hálnak adjak kifejezést irányotokban, és szívemből köszönetet mondjak nektek.

De ha ennyi jóssággal és állhatatossággal segítettetek nekem, most azt kérem tőletek, hogy tegyétek ezt halálom után az utódommal is. A műveknek, melyeket a ti támogatásotokkal kezdtém el, énrám már nincs szükségük, annál inkább rátok és mindazokra, akik hozzátok hasonlóan szeretik a jót előmozdítani a földön. Ezért én mindenkire rábízom és mindenkinek a figyelmébe ajánlom őket.

Vigasztalásotokra és bátorításotokra meghagyom az utódomnak, hogy a szalézi házakban elhangzó egyéni és közös imádságokba mindig foglalják bele jótevőinket, és mindenkor fohászodjanak azért, hogy adassék nekik ebben az életben is jósságuk százszorosára, valamint egészség, családi béke, bőség és gazdagság, legyen tőlük távol minden szerencsétlenség.

Bátorításotokra és vigasztalásotokra elmondom még, hogy a leghathatósabb eszköz a bűnök bocsánatára és az örök boldogság elnyerésére a gyermekek, az elhagyatott apróságok iránti jócselekedet, ahogy azt Jézus, az isteni Mester megerősítette nekünk. Azt is szeretném kiemelni (...), hogy a Szent Szűz szintén oltalmazója ezeknek; ezért jótevőik számára rendkívüli lelki kegyelmek sokaságát eszközöli ki (...).

Isten veletek, kedves Jótevők, kedves szalézi munkatársak, Isten veletek. Sokat közületek nem ismertem személyesen ebben az életben, de ez nem számít: a másik világban mind ismerni fogjuk egymást, és együtt örvendüünk a jónak, amit Isten kegyelmével véghezvittünk itt a földön, különösen a szegény ifjúság javára.

Ha az isteni Irgalmasság méltónak talál rá, hogy befogadjon a Paradicsomba, mindig imádkozom majd értetek, családotokért, szereteteitekért...

Szeretettel:

Don Bosco

Részlet Teresio Bosco:
100 giorni con don Bosco c. könyvéből;
(fordította: DF és NB)

SZTRENNA
2007

SZERETNI AZ ÉLETET

Az élet adománya

„Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet... Teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak, és fákat, amelyek magot rejtő gyümölcsöt teremnek... és élőlényeket fajuk szerint: háziállatokat... és mezei vadakat... Isten látta, hogy ez jó. Isten újra szólt: Teremtsünk embert” (Ter 1,1 köv.)

Ebben az évben arról az Istenről akarok nektek szólni, aki az “életnek barátja” miként a Bölcsesség könyvének egyik szakasza említi: *„Mert szeretsz mindent, ami van, és semmit sem utálsz abból, amit alkottál... te kímélsz mindent, mert a tied, életnek barátja.”* (Bölcs 11,24 köv.)

A Szentírás egyik vezérfonala az élet. Erről szól az elsőtől az utolsó oldalig, hogy megmutassa, a mi Istenünk az életnek barátja: megteremti, sőt a halál után újra teremti azt. A teremtést az őskáosztól indulva mutatja be a Biblia elején, majd a végén *„új eget és új földet”* kínál a középpontban Jézus feltámadásával. Egyszóval **Isten az egyetlen, aki valóban hisz az életben, mert ő teremtette.** A hívőnek pedig szeretnie, gyarapítania és védelmeznie kell az életet. Ez a hivatás/misszió annál időszerűbbé és fáradtságosabbá válik, minél provokálóbb és cinikusabb a “halál kultúrája”, amely terjedésével veszélyezteti a teremtényt, az emberi életet, annak méltóságát, sérthetlenségét és teljességét. A Teremtés könyvét olvasva nem lehet nem észrevenni, hogy az élet mekkora adomány. Előttünk halad, teremtésünkkel és a halál kapujának kulcaival nem mi rendelkezünk, az élet végső értelmét nem egyedül fedezzük fel. Senki sem sajátíthatja ki magának és senki sem értheti meg teljesen. Kivéve Istent.

Természetesen a tudománynak és a technikának köszönhetően ma az ember nemcsak arra képes, hogy az életnek értelmet adjon, és kényelmesebbé tegye azt, hanem képes laboratóriumban meg is teremteni. Ezért a nemhívók szemében az élet többé nem adomány, hanem egy mesterségesen sokszorosítható tucattermék,

amellyel személyes igényeink és kívánságaink szerint rendelkezhetünk. Ám ez látszatigazság, mert nem a semmiből való teremtéssel állunk szemben, hanem a saját és mások életével való manipulálással. Az élet Isten adománya és Ő az egyetlen, aki képes azt megteremteni és adományozni. Hálával és felelősséggel kell tehát azt elfogadnunk: a rendelkezésünkre áll, de nem mint saját tulajdon, amivel a tudományos, racionális és/vagy kulturális lehetőségek szerint szabadon élhetünk, hanem adomány, amelyet gyümölcsöztetnünk kell.

Az élet szentsége isteni eredetéből származik, és arra teremtett, hogy átadjuk embertársainknak, és visszadjuk végül Istennek. Szeretnélek megkérni benneteket, hogy **alázattal, csodálattal és hálával olvassátok a Teremtés Könyvének első fejezetét,** ami a győzedelmes Istent tárja elé, őt, aki úrrá lett az őskáosz felett, és egy elképesztő szervezési folyamaton keresztül megteremtette főművét, az embert. Isten teremtő fantáziájából kerültünk elő, saját képére és hasonlóságára formált minket, és az a szándéka, hogy újra egyesüljünk vele. Szép megállapítani azt, hogy Isten értelmes és szerető gondossággal megteremti a világot, hogy az ember lakhasson benne. Egy létező sem Isten, minden az Ő műve: a vizek, a Nap, a Hold, a csillagok, a növények, az állatok... minden az ember szolgálatára és Isten dicsőségére. Valóban, az ember után Isten nem teremt többé semmit: rábízta a teremtett világ őrzését azért, hogy beteljesítése tervét. Ez alatt, maga az ember Isten felé forduljon, hogy elérje az élet teljességét.

Mi mással is fejezhetném be, mint Assisi Szent Ferenc Naphimnuszával:

*Tied a dicséret, dicsőség és imádás,
És minden áldás.*

*Minden egyedül téged illet, Fölség,
És nem méltó az ember, hogy nevedet ki-
mondja.*

*Áldott légy, Uram, s minden alkotásod,
Legfőképpen urunk-bátyánk, a Nap,
aki a nappalt adja
és aki reánk deríti a te világosságodat.*

*És szép ő és sugárzó, nagy ragyogással ékes:
A te képed, Fölséges.*

*Áldjon, Uram téged Hold néniék
és minden csillaga az égnek;
Őket az égen alkotta kezéd fényesnek,
drágaszépnek!*

*Áldjon Uram, téged Szél öcsénk,
Levegő, felhő, jó és rút idő,
kik által élteted minden Te alkotásodat.*

*Áldjon Uram téged Víz hűgünk,
oly nagyon hasznos ő,
oly drága, tiszta és alázatos.*

*Áldjon Uram, Tűz bátyánk;
Vele gyújtasz világot éjszakán.
És szép ő és erős, hatalmas és vidám.*

*Áldjon, Uram, téged Földanya néniék,
Kik minket hord és enni ad.
És mindennemű gyümölcsöt terem,
füveket és színes virágokat.*

*Áldjon, Uram téged minden ember,
ki szerelmedért másnak megbocsát.
És aki tűr gyötrelmet, nyavalyát.*

*Boldogok, kik tűrnek békességgel,
Mert töled nyernek majd, Fölséges, koronát.*

*Áldjon, Uram, nővérünk, a testi halál,
Aki elől élő ember el nem futhat.*

*Akik halálos bűnben halnak meg, jaj
azoknak,
És boldogok, akik magukat megadták
a te szent akaratomnak,
Második halál nem fog fájni azoknak.*

*Dicsérjétek Uramat és áldjátok,
És mondjatok hálát neki,
és nagy alázatosan szolgáljátok.*

*Don Pascual Chávez
egyetemes rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2007/1
(Fordította Szabó Judit,
a verset fordította Sik Sándor)*

Kis szalézi sportpedagógia

Don Bosco nevelési és oratóriumi tevékenységében az élményszerű közösségépítés és közösségre nevelés ill. az egyéni életvezetés, a személyes elkísérés kölcsönösen kiegészítik egymást. Célja elérésének kiemelkedően fontos eleme a színjátszás, az énekzenei tevékenység és a lelkigondozás mellett a sport- és játékpédagógia. Miután pappá szentelték, pedagógiai módszerén merengve előtérbe helyezte a játékot. Az így létrejött első pasztorális programja háromrészes: játék, együttlét, hitre oktatás.

Egy klasszikus szalézi rendház elrendezésében a templom mellett mindig könnyen megelérhető a sportpálya is. Sportélet és hitélet - az utcáról épp betévedő, sportolni szándékozó, de valás iránt közömbös fiatal számára látzólag két, egymástól élesen elkülöníthető, mindennemű összetartozást nélkülöző valóság. Don Bosco elgondolása szerint szalézi és fiatal számára mindkettő tér, a sportpálya és a templom, egyaránt a találkozás, a kapcsolatfelvétel helye. Míg az előbbi az egyik embertől a másik felé irányul, utóbbi a természetfölötti felé törekszik. A kettő egységének garanciája és összefogója az ifjúsáért elkötelezett és a sportot szerető, „hitelesen” hívó nevelő.

És hogy áll a két színtér egymásra hatása hazánkban manapság? Többi más intézményünk mellett az óbudai is immár 15-ik éve igyekszik életszerű egységbe vonni a két területet. Négyéves amatőr szalézi fociedzői-lelkipásztori tapasztalataimat szeretném összegezni és sportot támogató nevelői-lelki buzdításként közreadni, egyfajta kis élményszerű „szalézi focipedagógiát” fogalmazva meg.

Az alapkonceptió a szalézi stílus számára az, hogy az együtt-játszásban a cél nem elsősorban a személyes sport-sikerélmény, hanem a nevelői cél elérése, azaz: „társaimért”, szolgálatukra, épülésükre vagyok a pályán. Ez kilépés önmagunkból, egyfajta lemondás (aszkezis), és mint ilyen, egy érett személyes tanúságtétel; ezért nem is mérvadó, hogy az adott nevelő a sportág tudója vagy sem (bár kétségkívül előnyös, hiszen tekintélyt kölcsönző elem), hanem az a szándék, hogy a közös cselekvés gazdája, ani-

málója, „lelke” legyen. A sportpálya és a játék ezért az egyik legjobb és legzökkenőmentesebb lehetőség idegen fiatalokkal való kapcsolatfelvételre, és a leghatékonyabb akkor lesz, ha a nevelőnek feltett szándéka, hogy ő legyen a kezdeményező: kezdettől jelen legyen, a labda az ő kezéből pattanjon ki, és a „lötyögést” elkerülendő szervezethez, lelket vigyen a közös játékba.

A beindított játék közben a játékmeszteri (ösztönző és szervező) szerep kiegészül a játékvezetői (kiegyenlítői és döntő bírói) feladattal, amit így mondhatunk: a házigazdája az osztatlan és részrehajlást nem ismerő igazságosság megjelenítője és fenntartója lesz. Ehhez a játék elején villámgyors megfigyelés és értékelés szükséges annak eldöntésére, hogy ki milyen képet mutat magáról a sportpályán, úgy a közösségben (együtt-játszási képesség, csapatszellem), mint az egyéni megnyilvánulásában (képesség, tehetség és önértékelés), vagyis a labda közelében. Ugyanitt kell „hajszálvékony” megfigyelésekre támaszkodva kideríteni, hogy a közös játéknak hol vannak a feszültségócai, amelyek a gördülékenység érdekében beavatkozást, „elsimítást” kívánnak. Az előbbi, a személyiséget érintő oldal a döntő jelentőségű: sikerélményt adni annak, akinek ebben kevés jut, ill. „helyretenni” azt, aki túlló a célon, egyénieskedik, „sztárolja” magát, kilóg a közösségből. Ez egyfajta helyes értelemben vett karitatív szolgálat. A csapategység mindenkinek bele kell férnie, benne mindenki megtalálja az egyéniségéhez és tehetségéhez mérten feladatát.

Még egy pedagógiai cél párosul a játék szellemiségének fenntartásához: a durva, trágár beszéd, vagy legalább a káromló megjegyzések szigorú és következetes visszaszorítása. Ehhez általában elég a megállapodás és a szabályok időben való világos ismertetése, ám a tapasztalat azt mutatja, hogy nehezebb esetekben sokszor apró, négy- és öttagú és rugalmas kompromisszumokat, szerződéseket is kell kötni. A játékmeszteri és játékvezetői feladat betöltéséhez kiemelten fontos a kommunikáció, amely a neveléshez elengedhetetlen bizalom kifejlődésének

melegágya. Ez már az előre köszönéssel kialakul, de igazán akkor kezd el hatékonyan működni, amikor már az általunk megszervezett játék elején megismerjük a fiatalok neveit (beceneveit). A játékokban aztán még több alkalom adódik: az elmarasztaló megjegyzések türelmes visszatartása, figyelmes, önzetlen és önbizalom-erősítő labdapasszolás a „rászorulóknak”, barátságos és könnyed párbeszéd a játék holt idejében. Összefoglalva: nem elég, hogy értjük játszom, nekik ezt érezniük is kell. Egy nevelőnek itt, a pályán is figyelmesnek kell lennie, hogy személyre szabottan (tehát csak annyira, amennyire az illetőnek szükséges) észrevegye minden jó vagy félresikerült mozdulatban a focista erényét - tehát, ha mást nem, a buzgalmat, az akaratot, a készséget, a jószándékot, és ezzel „tekintélyi oldalról” ellensúlyozza a társaktól érkező szidást és gúnyt. A ma befektetett bizalomnak holnapután érik meg a gyümölcse. Nekünk, szaléziaknak nem annyira a tehetséget kell ápolnunk, hanem az egység érdekében kifejtett egyéni lelkesedésre és szorgalomra építünk.

A jól animált közös játék szelleme - főleg a megérett bizalom légkörében - némiképpen feloldja, közös nevezőre hozza az egymást nem ismerő résztvevők különböző társadalmi, kulturális vagy világnézeti különbségeit, így a játék gazdája számára szinte kötelező, hogy a játékhoz előbb rövidebb távon egy „minőségbiztosító”, oldott beszélgetés is társuljon, ami később egy hosszabb távú kapcsolatnak lehet biztosítója. Ez a felszabadult és személyiségerősítő játékból kinövő beszélgetés az ifjúsági életápolói, igehirdetői és tanúságtéző szolgálatunk első szakaszának legnélkülözhetetlenebb és leghasznosabb eleme, gyümölcse. Erre a feladatra pedig minden keresztény meghívást kaphat. Mi is valljuk Don Boscóval együtt: csak az tud lelkesíteni, aki maga is lelkesült vált.

A szalézi sportpedagógia elvárása, hogy művelője egyszerre legyen elkötelezettje a keresztény hitnek, az ifjúságnak, nevelésüknek, misszióknak és a szalézi (Don Boscó-i) stílusnak.

P. Csány Péter SDB

Szalézi munkatársak összejövetele

Óbuda, tartományfőnökség 2006. január 6.

Találkozni mindig jó, és hogy tizenhárom csoportból mintegy hatvanan jöttek el, elmondhatjuk, hogy valóban országosra sikeredett ez az összejövetel. Az különösen jó volt, hogy nem csak az idősek, de középkorú és fiatal munkatársak is megtiszteltek jelenlétükkel.

Nem vittünk végbe nagy dolgokat. Meghallgattuk Havasi atyát és Ábrahám Béla

„Engedjük, hogy ismét, és újra meg újra lenyűgözzön és magával ragadjon bennünket Don Bosco!”

atyát, és beszélgettünk. Első összejövetel idén, elégedjünk meg ennyivel.

Mi volt a jó benne?

Elsősorban az, hogy HÍVTAK bennünket, számítottak ránk, egyáltalán: eszébe jutottunk a szaléziaknak. Kíváncsian lestük Béla atya szavait (aki nem ismerte, azért, aki ismerte, az meg azért, és nem kellett benne csatlódnunk): úgy beszélt hozzánk, mint egyenrangú felekkel. Mi vagyunk azok a „szaléziak”, akik Csipkerózsika-álmot alszanak, és most egy kicsit felrázták őket.

Kérdéseket intézett hozzánk, témákat adott, és mi nem válaszoltunk, csak magunkról beszéltünk. Talán mert rég kérdeztek...

Pedig milyen jó lett volna arról is (többet) hallani, kinek melyik a kedvenc Don Bosco-története (bőség zavara!), Don Bosco legvonzóbb tulajdonsága, mit tart Don Boscóban követhetőnek és mi a legnehezebb.

Mi csak magunkról beszéltünk, mert végre beszélhettünk egymásnak magunkról – ismeretlen ismerősök – legalább egy kicsikét eldicsekedhettük, vagy kipanaszkodhattuk magunkat. Azért reméljük, hogy az elsőből volt több.

De félre a tréfát! Egyesületté kell lennünk, végre tisztáznunk kell helyzetünket a szalézi világban, jogilag is bizonyítani, hogy vagyunk, létezzünk. Ez fontos, komoly dolog, de nemigen foglalkoztunk vele, hisz a „mindentudó Flavio” majd biztosan ezt is sikeresen elintézi Rómában. Számunkra a legfontosabb feladatnak tűnik visszatérni Don Boscóhoz, újra és jobban megismerni, ismét és ismételtelen belemerülni a Don Boscó-i lelkeségbe és

felfrissíteni elköteleződésünket. Röviden: jusson eszünkbe, mire tettünk ígéretet! Ha meg nem jut eszünkbe, hát gyorsan elevenítsük fel, mert Don Bosco nélkül nincs szalézi munkatárs. Béla atya felszólított bennünket, hogy próbáljunk meg önállóan tevékenykedni, ne várjuk,

hogy mindig hívjanak bennünket, hogy megmondják, mit tegyünk. Sok feladat vár

ránk. Például beszélni szalézi munkatársi hivatásunkról, fiatalítani sorainkat, és nem utolsósorban visszatérni a fiatalokhoz, „fogyaszthatóan” prezentálni számukra a szalézi lelkeséget.

Kedves szalézi munkatársak! Engedjük, hogy ismét, és újra meg újra lenyűgözzön és magával ragadjon bennünket Don Bosco!

Lengyel Erzsébet

P. Havasi József SDB tartományfőnök atya gondolatai

„Visszatérni Don Boscóhoz” – ez a rendfőnök mottója, erre szólítja fel az idén a szaléziakat. És a szaléziakhoz hozzá tartoznak a munkatársak is, tehát nem csak nekünk, szerzeteseknek mondja a rendfőnök, hanem a munkatársaknak is. Ez azt jelenti, hogy elsősorban Don Bosco lelkületét tegyük magunkévá. Azt a lelkületet, amivel Don Bosco a 19. század végén dolgozott az ifjúságért. Mi, szaléziak és szalézi munkatársak ugyanolyan lelkesedéssel és buzgalommal próbáljunk meg dolgozni a mai világban, mint annak idején Don Bosco tette. Ne keseredjünk el! Ha látjuk a nehézségeket, sokszor lehajtjuk a fejünket, pedig Don Bosco nem ezt tette! Amikor nehézségekbe ütközött, akkor még nagyobb erővel nekiindult a munkának és nem adta fel a harcot! Erre figyelmeztet minket a rendfőnök úr, hogy próbáljunk teljes egészében utánozni Don Boscót. Ezt az évet valóban arra használjuk fel, hogy minél jobban megismerjük Don Boscót. Ismerjük meg, és kövessük. Itt nem

mondhatja senki, hogy nagyon idős vagy túl fiatal. Mindenki, aki Don Boscót szereti, próbálja őt utánozni úgy, hogy szereti a fiatalokat. És erre van ma szükségünk.

Mert napjainkban, ha találkozunk az emberekkel, elkezdik szidni, csépelni a fiatalokat. Hát ezen kellene változtatnunk nekünk, szaléziaknak, munkatársaknak és mindenkinek, hogy ne szidjuk a fiatalokat, hanem legyen nyitott a szívük irántuk. És ha találkozunk olyan fiatalokkal, akiket talán mások „leírtak”, akkor kérdezzük meg azt, hogy „mit tegyek én értük”? Ha ezt megtesszük, akkor valóban utánozni fogjuk Don Boscót.

Kérem a munkatársakat, hogy ebben az évben elsősorban ezzel törődjenek. Mind jobban megismerni Don Boscót és mind jobban utánozni. Ha ezt megtesszük, és valóban utánozzuk Don Boscót, akkor azt hiszem, sokat teszünk az Anyaszentegyházunkért, ahol dolgozunk, és sokat teszünk a mai helyzetünkért, a mai magyar nemzetért.

Szalézi SZALIM Ifjúsági Mozgalom

A 2004-es Confrontón (nemzetközi szalézi ifjúsági találkozó) döntés született, hogy minden európai és közkeleti szalézi tartományban úgynevezett „koordinációs csoportok” szülessenek. Ez az országon belüli szalézi régiók (nálunk csak az egyes házak) két-két fiataljából összeálló csapat lenne, melynek az volna a feladata, hogy a szaléziak felügyelete mellett a tartomány ifjúsági programjait kitalálja, megszervezze és lebonyolítsa.

A Szalézi Ifjúsági Mozgalom (MGS-Movimento Giovanile Salesiano) felépítése az egyes szalézi házak szintjén kezdődik, majd az országon belüli régiók (Magyarországon ilyen nincs), a tartomány, a regionális tanács (mi a Közép-Kelet Európai Régió része vagyunk) végül Európa szintjén szerveződik meg. Minden szinten működnek ezek a kisebb „koordinációs csoportok” (EQUIP-ek), és bizonyos időközönként az egyre magasabb szintek is találkozókat szerveznek, melyeken a kisebb „tanácsokat” egy-egy jelenlevő képviseli.

A legmagasabb szintű európai koordinációs csapat találkozóját évente szervezik meg, mindig más helyszínen.

A II. NEMZETKÖZI SZALIM (MGS) TALÁLKOZÓ TANULSÁGAI

Idén Brüsszelben zajlott a háromnapos esemény, melyen a Magyar Tartományt János atya felkérésére én képviseltem.

Ahogy az lenni szokott, ilyenkor sok jó benyomást, sok szép ötletet és sok lemaradást és csalódást láttam, tapasztaltam.

„Sok jó benyomást, sok szép ötletet és sok lemaradást és csalódást láttam, tapasztaltam.”

A koordinációs témákhoz nem tudtam hozzászólni, hiszen itthon még nem tevékenykedik ilyen csoport. Így ezeknél a témáknál csak személyes meglátásaimra, illetve az itthon együtt megtervezett mondanivalóra tudtam alapozni. Érdekes tapasztalat, hogy más országban maguk a fiatalok irányítják és viszik előre a Szalézi Ifjúsági Mozgalmat, annak minden elemével együtt. Franciaországban például a SZALIM elnöke egy huszonegy éves szalézi diák. Ugyanakkor Csehországban például a fiatalok semmit nem tesznek hozzá a mozgalom életéhez, így a szaléziak egyedül szó szerint „szenvednek” vele.

Szerintem itthon valahol a kettő között vagyunk. A fiatalok nincsenek kellőképpen bevonva és motiválva.

Ugyanakkor az elmúlt évben, lehetőségem volt megismerni más házak (Szombathely, Balassagyarmat, Nyerkes-újfalu) fiataljait, látni őket a saját környezetükben és mindenhol hatalmas lehetőségeket láttam bennük.

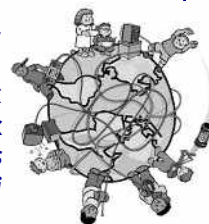
Tele van a magyar szalézi fiatalság energiával, akarattal és lendülettel, mindössze jól össze kéne hangolni őket. A közeljövőben várhatóan meg fog alakulni nálunk is az Szalézi Ifjúsági Tanács, mely a munka görbülékenységének és könnyű haladásának lesz a biztosítéka. Ha maguk a fiatalok szervezik a programokat, eleve kizárt lesz az, hogy olyan program kerüljön lebonyolításra, amelyre nincs igényük, így nem is vonzó számukra, aminek következményeként nem vesznek részt rajta. Alapigazság az is, hogy a munka összehozza az embereket, és az így elkészült művet mindenki a magáénak érzi, aki dolgozott rajta. Így nálunk is megvalósulhat az „egy fiatal a fiatalokért” elv, ami tulajdonképpen a szalézi animátornak a meghatározása is egyben.

Hajrá magyar szalézi fiatalok!

Csány Marci, animátor

Don Bosco az iwiw-en és a myvip-en

Don Bosco híres mondatától vezérelve, hogy: „Szeressétek azt, amit a fiatalok szeretnek, hogy ők is szeressék azt, amit ti szerettek”...

Manapság igen divatos tevékenység különböző „közösségi portálok” tagjaként bőszen vadászni ismerősökre, hogy aztán bejelölve őket, minél tágabb ismerős-hálózatra telessünk szert. Úgy gondoltuk, hogy a szalézi szellemnek a valós fiatalság mellett a virtuális divatáradatban is helye van, hogy ezáltal is jelen legyen az emberek világában és ott is kitűnjön „égre mutató ujjával”. Ezért gondoltuk, hogy innen se hiányozzon Don Bosco, így az országban levő Don Boscotisztelők itt is kifejezhetik ragaszkodásukat és kötődésüket példaképük iránt. Annál is inkább mert Don Bosco senkit sem jelöl be magától, minden tisztelőnek magának kell megtenni az első lépést felé, és ő mindannyiunkat örömmel visszaigazol.

Egy úton járunk

Adventi lelki napok felnőtteknek

A péntektől vasárnapig meghirdetett lelkigyakorlatra szombat reggelre mindenki megérkezett, és így állt össze a csapat. Jó volt látni, hogy a szép számmal összejött résztvevők a mindennapokból kiszakadva, gondjaikat otthon hagyva tudtak a programra ráhangolódni. Erre kiváló alkalmat nyújtott a közösen elköltött péntek esti vacsora utáni bemutatkozó kör és a bevezető előadás, ahova mindenki a maga emmauszi útjáról érkezett. A lelkigyakorlat témája az úton járás volt, amelyet az emmauszi tanítványok bibliai történetén keresztül boncolgattunk a két és fél nap alatt. A bevezető előadásban Béla atya felolvasta a történetet, és a két tanítvány példáján keresztül elcsendesedésre hívott bennünket.

A szombati programban helye volt az előadásoknak, egyéni elmélkedéseknek és a csoportbeszélgetéseknek is. Az első kiscsoportos beszélgetés során a különböző életkorú résztvevők oszthatták meg egymással tapasztalataikat életük kritikus eseményeiről. Mind a fiatalok, mind az idősebbek erőt meríthettek egymás beszámolóiból. Az ebéd utáni rekreációs időben mindenki elmélyülhetett a hallottak terén önállóan, vagy kisebb csoportokban. Az időjárás kegyessége folytán a tájban gyönyörködve különböző útvonalakon járhattuk be a rendház

„...az emmauszi tanítványok meghiúsult világi reményein keresztül vizsgáltuk saját reményeinket...”

környékét.

A délutáni előadás során az emmauszi tanítványok meghiúsult világi reményein keresztül vizsgáltuk saját reményeinket és Jézus szerepét. Ezúttal korosztályok szerinti csoportokra osztva gondoltuk tovább az előadásokon hallottakat. Az esti szentmise hangulatát a fiatalok gitáros szolgálata tette még meghittebbé. A napi programot egy kétórás szentségimádás zárta; közben gyónásra is volt alkalom.

A vasárnap délelőtt az összegzés ideje volt. A záró előadás után a helybéli hívekkel együtt vettünk részt a vasárnapi szentmisén, melyen a nyergesújfalui iskola diákjai gitároztak és szolgáltak. Az alkalmat az is különlegessé tette, hogy a mise keretében Lengyel Erzsébet munkatársi ígéretet

tett. (Gratulálunk! Köszönjük!).

Záró beszélgetés keretében röviden összefoglaltuk az előző napi csoportos együttlétek főbb gondolatait és a jövőre vonatkozó kéréseket.

A finom ünnepi ebéd után búcsút vettünk egymástól azt remélve, hogy a februári lelkigyakorlaton újra találkozunk és új embereket is megismerhetünk.

Hálás köszönet a péliföldszentkereszt Szalézi Rendház minden dolgozójának, Béla atyának, Erzsinek a vendéglátásért.

*Aggházy Eszter, Labundy Ági,
Tóth Zsuzsanna, Szóts Miklós,
akik egy autóban utaztunk haza,
és különben egy hajóban evezünk,
vagy stilszerűen: egy úton járunk.*

VIDES Internazionale - Volontariato Internazionale Donna Educazione Sviluppo azaz a Nemzetközi VIDES

A Nemzetközi VIDES egy non-profit szervezet, amely Don Bosco szalézi nevelési tervétől megihletve nemzeti és nemzetközi önkéntességgel foglalkozik. Az egyesület szoros kapcsolatban és egységben működik a Segítő Szűz Mária Leányai Don Bosco Nővérekkel. 1990-ben kezdte el munkáját, központja Olaszországban (Rómában) van. A világ 32 országában van jelen, 92 központot működtet világszerte közel 4700 önkéntessel és a velük együtt tevékenykedő munkatársakkal minden korosztályból.

A VIDES fő céljai a következők: a nők előtérbe helyezése a fejlődő országokban, a gyerekek és a veszélyeztetett fiatalok nevelése, az önkéntes fiatalok támogatása, fejlődésre nevelés. Tevékenységeinek főbb elemei az önkéntesek képzése, az önkéntesség megszervezése helyi és nemzetközi szinten, együttműködés és nevelési tervek kidolgozása a fejlesztés érdekében, mikrotervek támogatása, akciók a problémák feltárására, pénzgyűjtés, tanulmányok és kutatások a fejlesztési témákon belül (béke, emberi jogok, nők, erőszakmentesség) és részvétel nemzetközi szintű értekezleteken, összejöveteleken. Az egyesület több nem-

zetközi szervezet elismert tagja, a nemzetközi ifjúsági önkéntes munka területén kidolgozott és megvalósított fejlesztési és támogatási tervei elismeréseket vívtak ki a világ számos országában.

A VIDES februárban képzési tanfolyamot indított Magyarországon is. A tanfolyamnak az a célja, hogy önkénteseket képezzen, akik vállalják, hogy 2007 nyarán animátorként részt vesznek a Don Bosco Nővérek intézményeiben (Budapesten, Mogyoródon és Egerben) zajló nyári oratóriumokon, azaz a direkt szolgálat megtapasztalásán keresztül ajánlanak egy önkéntességi képzést. A képzés abban is segít, hogy a fiatalok új önkéntességi formákat találjanak saját városukban, lakóközösségükben. A teljes képzés a nemzeti önkéntességtől a nemzetközi önkéntesség felé halad és több lépésben valósul meg.

A nemzetközi VIDES szervezet magyarországi megbízottja Sr. Agneza Paduraru FMA, azaz Agi nővér, akitől az aghipadur@yahoo.it e-mail címen juthatnak még több információhoz a VIDES iránt érdeklődő fiatalok.

Serdülők adventi lelki napjai

„Különleges figyelemmel forduljunk a család felé, amely az élet és a szeretet bölcsője, az emberibb emberé válás elsődleges helye” (sztrenna 2006) - ez volt a mottója a serdülők adventi lelki napjainak. A különböző programok ennek a jegyében teltek, a családra, a közösségekre fektettük a hangsúlyt. Innen ered a találkozó neve: **Családi élet Krisztusban**. A legnagyobb figyelmet három családra összpontosítottuk: a Szent Családra, az Árpád-házi családra és Don Bosco Szalézi Családjára.

Stojan atya, a lelkigyakorlat vezetője, több elmélkedésben beszélt ezekről a családkról, valamint a lelki-, anyagi- és szellemi értékekről. Mi is összegyűjthettük, hogy számunkra melyek a legfontosabb értékek a családban, amit a kiscsoportos beszélgetések során bővebben átgondoltunk.

A beszélgetések alatt jobban megismertük egymást. Az ismerkedésben előnyünkre volt az, hogy Robert atya az első napon közös játékokat rendezett. Ezt követően hamar összerázódott a fiata-

lok társasága.

A következő napon már egy nagy közösséget alkottunk. A nap egyik legjobb része az adventi ajándékkészítés volt. Szorgosan, odafigyelve készítettük az origamikát, a szalvéta- és gyertyatartókat, a mézeskalácsokat és az adventi koszorút. Amikor közben nem feledkeztünk meg lelkünk ápolásáról sem: részt vettünk szentmisén, szentségimádáson, bűnbánati liturgián és meggyújtottuk az első adventi gyertyát, jelezvén ezzel, hogy közeledik a Megváltó születésének ünnepe.

Vasárnap csoportbeszélgetésen foglaltuk össze a három nap eseményét, s levelet írtunk Don Bosco édesanyjának, Margit mamának ezzel a címmel: Mit tehetek családomért? Az ő égi közbenjárását is kértük ehhez, hiszen szenttéavatása folyamatban van, majd a hálaadó mise következett, melynek hangulatát a lelkes gitáros csapat tette színesebbé.

A lelki napok megerősítették hitünket, lelkiismeretünket. Örömmel gondolunk vissza az itt töltött hétvégére, mert az a tudat él bennünk, hogy Krisztussal lehettünk, és együtt lehettünk.

Karkusz Dóra és Polyák Zoltán

Élet a halálkultúrában

- ez volt a mottója a fiatalok adventi lelkigyakorlatának, amely 2006. december 15-17. között zajlott Péliföldszentkereszten.

Isten kiragadott minket néhány napra a nyüzsgő karácsonyi készülődés forgatagból, hogy ezen a csodálatos helyen együtt készülhessünk a Megváltó születésére. Sokunk számára Szentkereszt az Istennel való találkozás színhelye. A szalézi atyák és Anna nővér előadásai segítettek bennünket az elmélyülésben. Mindannyian megtaláltuk azokat a gondolatokat, amelyeket útravalóul magunkkal vihettünk. János atya előadásában megvilágította a „mégis-hit” jelentőségét az Istennel való kapcsolatunkban, és anekdotákkal színesítette mondanivalóját. Felhívta a figyelmet arra a programra, amelynek irányadó gondolata: „Reményt és jövőt adok nektek!”, valamint „Az Élet menete a jövőért” elnevezésű zarándoklatra.

Anna nővér előadásában elmondta, hogy minden történelmi kor magán viselte a halálkultúra jegeit. Napjainkban a tudományos-technikai fejlődés nem vonja maga után szükségszerűen az erkölcsi fejlődést. Eltompult a lelkiismeret hangja, az emberek nem rendelkeznek szilárd értékrenddel. Társadalmi méretű megtérésre lenne szükség. Fel kell ismerni, hogy az ember nem fogyasztó és termelő robot, hanem megajándékozott, és alkotó lény. Kicsiben kell elkezdenuünk a megújulást, ennek legmegfelelőbb színhelye

a család és közvetlen környezetünk. „Krisztusokká” kell válnunk, és a Messiást kell megjelenítenünk a világban. Ez csak úgy lehetséges, ha Krisztusban maradunk, mint szőlőtőben a szőlővesszők. Ebben segít minket a Jézus-ima, amely megvalósítja bennünk Isten akaratát.

Péter atya szavai is mindannyiunkat megérintettek, miszerint az élet és a halál együtt van jelen a világban. Úgy tudunk igazán élni, ha képesek vagyunk meghalni, és meghalni is úgy tud igazán az ember, ha tudott élni. Az idő annyiban érték, amennyire fel tudjuk használni. Ne legyenek „üresjáratok” az életünkben, tegyük értéké az időt Isten és a magunk számára. Péter atya kiemelte a család jelentőségét, amely az élet tanítómestere, a szeretet bölcsője és az élet kultúrájának szolgálatába kell állnia.

E néhány napban Szentkereszten lehetőségünk volt megtapasztalni Isten a mosolyban, a játékban, a szeretet apró gesztusaiban, a csoportbeszélgetések léleképítő gondolatai által, és a szentségimádás csöndjében, ahol a pislákoló mécsesek megvilágították lelkünkben az eljövendő Messiás előtt az utat.

Elhagyva Péliföldszentkereszt csöndjét, hazafelé menet az egri csapat egy kis kitérőt tett a fővárosba, ahol a plázák világában szembesültünk azzal a ténnyel, hogy a halál kultúrája napjainkban is jelenlévő valóság, és nekünk, keresztényeknek az a feladatunk, hogy az árral szemben úszva megjelenítsük Krisztust - az Életet a megtévedt világnak.

Lajer Mariann

Ahol a püspök is játszik

Megújult az oratórium Balassagyarmaton

Szalézi közösségünk nagy örömmel készült a hívekkel, munkatársakkal, valamint a fiatalokkal és a gyermekekkel az oratórium felújított épületének január 20-ai megáldására.

Két évvel ezelőtt észrevettük, hogy az oratórium tetőszerkezete teljesen megrongálódott az idők folyamán, és veszélyessé vált. Az átépítéshez pályázatot nyújtottunk be a Váci Püspökségre, és elkészítettük az új terveket. 2006. július 10-én megkezdtuk az oratórium átépítését. Éppen három hónappal később, október 10-én készült el a felújítás, amely magában foglalta a nyílászárók cseréjét az utcai fronton és a belső udvar felől egyaránt, valamint a tetőtér kétharmadának beépítését. Ezután a fűtési rendszer került felújításra. Így a felújított oratóriumépület alkalmassá vált arra, hogy a tél folyamán is megtarthassuk a rendszeres oratóriumi foglalkozásokat, valamint a nagyobb rendezvények alkalmával (ifjúsági találkozók, nyári táborok) a gyermekek és fiatalok nagyobb számban tartózkodhatnak az emeleti és a földszinti termekben egyaránt.

Az oratórium helyet ad az elsőáldozási, bérnálási felkészítőknél, itt tartjuk a rendszeres ministráns foglalkozásokat, az animátor-képzőket, havonta karizmatikus imaórák vannak, a rózsafüzér társulat tagjai rendszeres imaórákat tartanak. Péntekenként délután 4-től este 9 óráig oratóriumi játékokban veszünk részt, melyet az Úrangyala imádsága, egy szép ének és néhány buzdító esti gondolat tesz szebbé.

A felújított oratóriumot Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök január 20-án ünnepi műsor keretében áldotta meg. Jelen volt P. Havasi József SDB szalézi tartományfőnök, Medvác Lajos polgármester, Dr. Stella Leontin kanonok-plébános, a szalézi rendtársak a különböző szalézi rendházakból, a Segítő Szűz Mária Leányai egy csapat lelkes fiatallal, valamint a szalézi munkatársak és Don Bosco tisztelői. Az ünnepi műsor és az épület megáldása után felkértük Beer Miklós püspök atyát, hogy egy pingpong játékmával nyissa meg az oratóriumi játékokat. A püspök atyával először Fábian Pál hittanosunk játszott.

Az oratórium felújítását Beer Miklós püspök atya nagylelkű anyagi támogatása, valamint Havasi József tarto-

mányfőnök és a helyi hívek adománya tette lehetővé, amit ezúton is nagy hálával köszönünk meg.

Az ünnepség óta már többször tartottunk hétvégi oratóriumot, amit a fiatalok egyre inkább igényelnek. A vidám percek és órák, a játékok, az együttlét, a közös énekek barátságokat szőnek a fiatalok között. Mi, szaléziak az ifjú animátorokkal és szülőkkel együtt itt Balassagyarmaton is megpróbáljuk megvalósítani Don Bosco elgondolását, mely szerint az oratórium: otthon, amely befogad, egyház, amely evangelizál, iskola, amely az életre nevel és játszótér, ahol a fiatalok és a gyermekek jóbarátként találkozhatnak és játszhatnak egymással.

*P. Hartai Gábor SDB
Fotók: Széles János*

Emlékezünk

P. Dr. Schön (Sellye) Vince SDB (1907-1983)

Száz évvel ezelőtt, 1907. február 9-én született Schön Vince egy sokgyermekes bu-daörsi családban.

Ma tisztelettel és mély nagyrabecsüléssel emlékezünk meg róla, hiszen a Magyar Szalézi Tartomány kimagasló tagja volt. Életével és munkásságával nagyban hozzájárult annak fejlődéséhez. Tehetségére és munkabíráására korán felfigyeltek előljárói, így tanulmányai elvégzésére Torinóba küldték. Tanárként Esztergom-táborban és Péliföldszentkeresztben oktatta a fiatal szaléziakat. Később Szentkeresztben igazgató és a kegytemplom vezetője volt.

Mindig nagy terveik voltak! Virágzó kegyhelyé tette Péliföldszentkeresztet, ahová a

40-es években több tízezer zarándok látogatott. Befogadásukra megépítette a ma is álló zarándokházat (ma ifjúsági ház). 1948-ban előljárói megbízták a tartomány vezetésével. A nehéz időkben mély bölcsességgel kormányozta a gondjaira bízott több, mint 250 szalézit.

1950-ben, mint ismeretes, a magyar kommunista kormány feloszlatta a szerzetesrendeket. P. Schön (Sellye) Vince au-

gusztusban külföldre szeretett volna távozni. Sajnos ez nem sikerült, mert Kőszegen letartóztatták, és három év szabadságvesztésre ítélték. Szabadulása után kétkezi munkásként dolgozott, majd állampolgárságáról lemondva 1964-ben Ausztriába távozhatott. Landeckben majd Hornban folytatta szalézi munkáját, melyet nagy tisztelet övezett.

Hivatásának szolgálatában, mind egyházi-mind világi részről (sőt, az egyháztól távolabbiaktól is), elismerést vívott ki. 1975-ben a St. Pölteni Egyházmegye püspöki tanácsosának nevezték ki. St. Bernhard közösség (ahol működött) 1977-ben díszpolgárává választotta.

1983. szeptember 24-én autóbaleset áldozata lett. Temetésén ezrek és ezrek vettek tőle mély fájdalommal búcsút.

Mi, magyar szaléziak, akik egykor tanítványai voltunk, vagy vele együtt szenvedtük el a hontalanság éveit, fejet hajtunk Schön (Sellye) Vince előtt, és ígérjük, hogy azt a munkát, amit elkezdett folytatjuk, és emlékét megőrizzük a jövő számára!

P. Havasi József SDB

P. Dr. Mészáros Béla SDB emlékezete

89 év sokszor küzdelmes, ínséges megaláztatásoktól sem mentes, hitvallásra bőven alkalmat adó, de mégis gyönyörűségeen szép idejét adta meg kegyelmével elhalmozva neked az Isten.

Persze, hogy tudtuk emberi eszünk tudta, hogy egyszer mindennek vége, vége lesz a te földi pályádnak is! S talán tévesen, megtévedve mondtuk is. „Szegény Béla atya! Szegény Tiszi!” De nem tégedet kell sajnálnunk! Nem, mert te hazatértél, s gazdagabb lett veled az ég.

Csak mi lettünk itt szegényebbek, atyátlanok! Olyan ez, mint amikor az ember elveszíti az édesapját, és akkor döbben rá, hogy már nem gyerek. Pedig olyan jó volt gyerekek lenni! Olyan jó volt ott lenni melletted, ministrálni, hittanóráidra járni, szentmiséiden részt venni...! Amikor pedig azt gondolnánk, hogy elmúlt véglegesen az, ami varázslatosan szép volt, szívünk fájdalmában döbbenünk rá: a szeretetben mindez örök és halhatatlan!

Mi maradt hát földi életedből és tanításodból nekünk? Az idő és az emberi szó elszállt. De a lényeg megmaradt a szívekben: az Isten szeretete, amelyre tanítottál. Köszönjük! Köszönünk té-

ged a jó Istennek! Köszönjük papi létedet!

Köszönjük hűségedet, helytállásodat, szenvedésedet! Köszönjük neked azt a helyet, szeretett kápolnádat, amely szinte egyggyé vált veled: amelyet gondosan és szépen megőriztél: papi szolgálatod által mennyországgá varázsolta nekünk; ahol annyira szeretünk ministrálni, hogy versengtünk érte...! Köszönjük generációk Don Boscó-i lelkületű tanítását és nevelését! És köszönöm neked, hogy megszeretteted velem az oltár közelségét. Számomra mindig - mint sokak számára - „a pap” te voltál, és „a pap” te leszel! Köszönöm neked papi hivatásomat!

Látod, 55 köszönetet oly nehéz és persze lehetetlen is szavakba besűríteni. Mégis a szívünkben benne van minden, tele van az Isten iránti hálával érted!

Áldott legyen az Ő szent neve, hogy úgy határozott: hűséges szolgája a jó harcot megharcolt, a pályát végigfutotta. Íme vár rád Béla atyánk a győzelem hervadhatatlan koszorúja!

*Winkler Zsolt
volt tanítványod, ministránsod,
öttevényi plébános
(Hitvallás 2007/2)*

Drága Béla atya!

Vagy, ahogyan oly szívesen hívtunk magunk között szeretetteljes tisztelettel: drága „Tiszi”!

Tudod-e, hogy nagyon nehéz elfogadnunk életteli jelenléd hiányát? Mert nagyon megszeretted téged ez a város! Mert nagyon szeretünk ám téged! S szeretetünk lázadozik mulandóságod ellen! Számunkra olyan öröknek és halhatatlannak tűntél. A jó Isten annyira kegyes volt hozzád, hogy mindig is megtartotta fess voltodat, szellemi frissességedet. Egész furcsa volt hallani rólad, hogy kórházba kerültél, aztán meg újból kórházba kerültél...

A KÖNYVESPOLCRA AJÁNLJUK

Dóri a Vatikánban

Don Bosco Kiadó, 2006.

Szerencsés, aki személyesen is megcsodálhatta Rómában a Szent Péter Bazilika kupoláját, sétált a hatalmas tér oszlopai vagy a Sixtusi-kápolna falai között. Dóri családjával érkezett ide, de a nagy tömegben szem elől veszítette édesanyját és nagymamáját. Mielőtt azonban teljesen kétségbeesett volna, segítségére sietett Dani, egy svájci gárdista kislány, aki a keresés közben végigvezette és megmutatta a Vatikán minden érdekességét a kislánynak. Tőle tudjuk meg, hogy kik laknak a Vatikánban, hol van a mennyország kulcsa, hogyan zajlik a pápaválasztás, és mit rejt a múzeum kincstára. Mire a séta véget ért, előkerültek a rokonok és a találkozás nagy örömét egy finom fagyival ünnepelték meg.

A Don Bosco Kiadó gondozásában megjelent, elsősorban gyermekek számára írt könyv része annak a sorozatnak, amely gyönyörű illusztrációival belopja magát az olvasók szívébe. A képek alkalmasak arra is, hogy a leírt szövegen kívül, mesélés közben a szülők beszélgesse- nek hitről, kereszténységről a gyerekekkel. Méreténél fogva kiváló szolgálatot tehet a vasárnapi szentmiséken, hiszen ezt lapozgatva az izgó-mozgó apróságok nyugodtan ülnek végig a szertartást.

Marillai Andrea

P. Szőke János SDB 80 éves

A Magyar Szalézi Tartomány örömmel köszönti Szőke atyát születésének 80. évfordulóján.

P. Szőke János sokoldalú képességével, műveltségével nagy hatást gyakorolt az újjászülető Magyar Szalézi Tartomány életére.

Már az elnyomatás idején is nagyban segítette az itthoni rendtársakat, majd az újrakezdés első éveiben hathatós anyagi támogatást nyújtott házainknak.

Hosszú éveig kivette részét a Szalézi Értesítő és a Don Bosco Kalendárium szerkesztésében és terjesztésében. Köszönet mind ezért, és köszönet azért a fáradhatatlan munkáért, amivel ma is dolgozik tartományunkért. Jelenleg is kimagasló munkát fejt ki a Don Bosco Kiadó működésében és kiváló pedagógiai könyveinek megjelentetésében.

Isten éltesse Szőke atyát!

Magyar szalézi tartományi káptalan Péliföldszentkereszten

2007. február 5-8., hétfő-csütörtök

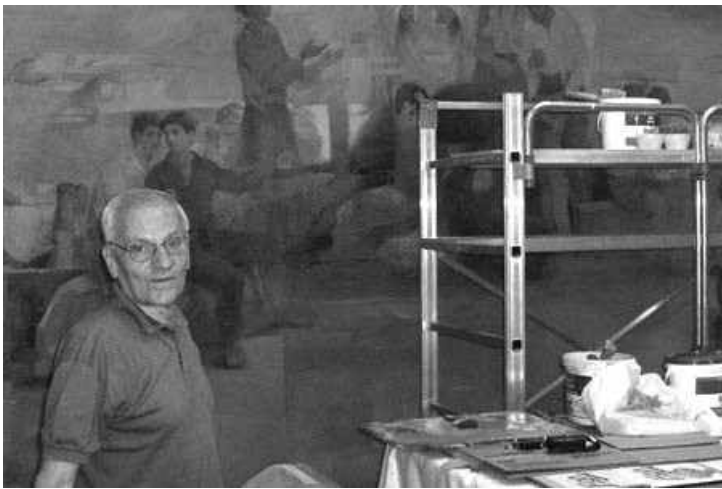
A káptalanon egységes munka folyt, a káptalani tagok magukénak érezték az összejövetelt, a közös felelősségérzet megnyilvánulása őszinte beszélgetésekkel kezdődött. A rendtársak és világi munkatársaink előadásai reális képet rajzoltak arról, hogy milyen örömeink és gondok elébe nézhetünk. Szóba került testvériségünk, intézményeink, médiatevékenységünk, Don Boscohoz való hűségünk, az evangelizáció, szegénységünk, a hivatások és az új kihívások, hiszen tartományi káptalanunk előkészületként szolgált a 26. Egyetemes Káptalanra is. Létszámában kicsiny tartományunk hatalmas munkát végez, egyre hatékonyabban, hála munkatársainknak és külföldi rendtársainknak. Ugyanakkor kevés az új hivatás, és időről-időre kilépnek rendtársak, tehát volt mit átgondolnunk. Jóllehet néha pusztába kiáltó

szónak tűnik tevékenységünk, amire nincs válasz, de "Szent Pálra tekintve megnyugodhatunk" - hangzott el. Ő ugyanis 2000 éve írt levelet a korintusiaknak, és máig nem válaszoltak meg neki... A tréfát félretéve, vannak jócskán örömeink, amelyeket ha elfelejtünk, durva hálátlanságot követünk el. Örülhetünk például nyári oratóriumainknak, táborainknak, sok lelkes fiatalnak és idősnek, akik együtt dolgoznak velünk, és imáinkba foglalnak bennünket, vagy azoknak a fiataloknak, akik nálunk nevelődve reménysugarat pillantanak meg zilált családi, szociális körülményeik között. Don Bosco bátorít mindnyájunkat, hogy életünk odaajándékozásával új országot építsünk, ahol a szalézi a "kedvesség, türelem, szeretet sója, és a tettekben megmutatózó fény".

P. Andrásfalvy János SDB, regulátor

Hírek a szalézi világból

Pascual Chávez Villanueva legfőbb szalézi elöljárót választották a Legfőbb Szerzetesi Elöljárók Uniójának elnökévé - "Együtt Isten Országáért" - címmel tartotta november 22-24-e között félévente esedékes közgyűlését a Legfőbb Szerzetesi Elöljárók Uniója, amelynek közel kétszáz férfi és nő szerzetesi képviselője a Pápai Szalézi Egyetemen folytatta megbeszélését. Ennek keretében választották meg pénteken az unió új elnökének Pascual Chávez Villanueva atyát, legfőbb szalézi elöljárót, akinek megbízatása három évre, 2009-ig szól, és aki Alvaro Rodriguez Echevarriát, a Keresztény Iskolatestvérek rendi elöljáróját váltotta fel tisztségében. VR

▲ **Brescia, Olaszország** – Befejezte legújabb nagyszabású művét Mario Bogani festőművész: a bresciai Bosco Szent János plébániatemplom kápolnájának falára a Szalézi Család körülbelül harminc tagját festette meg. (ANS - Brescia)

Ecuador –Az új miniszterelnök egy szalézi önkéntes - Az Ecuadori Köztársaság új miniszterelnöke, Rafael Correa Delgado közgazdász jelképesen a zumbahuai szalézi házban vette át miniszter-társai kíséretében a mandátumát, ahol még fiatalon önkéntesként segédkezett. Az ecuadori misszióban a szaléziak a Fialtal Szalézi Önkéntes Szolgálat értékes segítségével a helyi lakosság megsegítésén dolgoznak. Az új miniszterelnök hálával emlékezik vissza arra a két évre, amit a szalézi közösségben töltött: "A zumbahuai szalézi misszió a második otthonom, ezzel kezdődött meg a hosszú utazásom a szolgálat és az igazság útján..." (ANS – Zumbahua)

Olaszország – Díszpolgárrá avattak egy fiatal szalézit - 1968-as pusztító földrengés után nemrég újjáépített Poggioreale díszpolgárává avatták a 37 éves Giuseppe Cutrupi szalézi atyát. A helyi megbízotaknak jutott a megtiszteltetés, hogy kife-

jezzék elismerésüket Cutrupi atyának a vallás megőrzéséért tett erőfeszítésekért, a foglalkozásért a fiatalokkal és a társadalmi munkájáért egy olyan helyen, ahol majd' két évig nem volt pap. Az előző atya betegsége után az akkori püspök megkérte a szalézi tartományfőnököt, hogy találjon megfelelő papot Poggioreale város számára. A tartományfőnök megkérte P. Cutrupit, és ő rövid idő alatt virágzó oratóriumot hozott létre és megnyerte az itteni emberek szívét, akik boldogan kapcsolódtak be újra a plébánia életébe. Ami méginkább dicséretre méltóvá teszi a munkáját az az, hogy P. Cutrupi a legjobbat adta magából Poggioreale lakosai számára anélkül, hogy elhanyagolta volna a fiatalokkal szembeni kötelességeit. (ANS – Poggioreale)

India - Boscree Folk Fesztivál - A december 30-án megrendezett folk fesztivál élő napló, India cserkészének és vezetőinek kulturális bemutatója, melyen felsorakoznak az ország mérhetetlen kulturális gazdagságának képviselői egész Indiából. Az eseményre tizenöt szalézi központ vezetői és cserkészei készültek ünnepi

műsorral. A fesztivál díszvendége P. Dominic Sequeira római küldött volt. P. Dominic az egybegyűlt többezres tömegnek tolmácsolta a rendfőnök 2007. évi sztretnájának üzenetét, és mindenkit biztatott arra, hogy becsüljék meg az élet nagy ajándékát és éljenek egyetértésben minden emberrel, különösen a gyengékel és elesettekkel. Az est méltó bizonyítéka volt ennek az üzenetnek, mely hangsúlyozta a 10. Boscree témáját: a Teremtő és a teremtmény harmóniáját. (ANS - Chennai)

Ruanda – Karácsonyi ünnep utcagyerekeknek - Idén is megrendezte karácsonyi ünnepségét az Ifjúsági Fórum, mely nyolc, árvákat és utcagyerekeket befogadó központot köt össze Kigali városban. Az ünnepséget december 22-én tartották meg a Gatenga Szalézi Ifjúsági Központban, melyre meghívták Janette Kagame asszonyt, a Ruandai Köztársaság elnökének feleségét, aki ajándékokat adott át a

fiataloknak. Az ünnepségen részt vett Kigali polgármestere is. (ANS - Gatenga)

Vatikán – Új szalézi püspök – XVI. Benedek pápa az olaszországi Civitavecchia-Tarquinia püspökévé avatta P. Carlo Chenis szalézit, az Egyházi Kulturális Javak Pápai Bizottságának titkárát. P. Chenis 1954-ben született Torinóban, pinerolói noviciátus után 1971-ben lett szalézi, 1984-ben szentelték pappá. 1984 és 1995 között a Pápai Szalézi Egyetemen tanított, az egyetemen belül több posztot is betöltött. Több mint 500 cikket közölt a tanított tantárgyakkal és a vallási étellel kapcsolatban. (ANS – Vatikán)

Mali – Gyógyszertár P. Valentín de Pablo emlékére – A bamakói Sans Fils negyedben, ahol a Notre Dame des Chamos szalézi plébánia áll, megnyílt egy mindenki számára igénybe vehető új gyógyszertár és anyasegítő klinika, amelyet a tavaly áprilisban elhunyt P. Valentín de Pablo szaléziról neveztek el, aki az Afrika-Madagaszkári Régió tanácsosa volt. A szociális szolgálatot a spanyolországi Polaris Alapítvány tette lehetővé, mely számos projektet finanszíroz Maliban és más afrikai országokban is. A megnyitón jelen volt Mali egészségügyi minisztere és a Polaris Alapítvány elnöke. (ANS – Bamako)

Spanyolország- Az Edebé kiadó tv-rajzfilmet készít - A Barcelona tartománybeli "Edebé" szalézi kiadó 26 részes rajzfilmsorozatot készít "Edebets" címmel, amely Bet, egy 11 éves kislány hihetetlen kalandjait meséli el, aki a szüleivel egy antarktisi kutatóbázison él, és tanúja lesz annak, hogyan kelnek életre azok a vidám figurák, amiket a számítógépével tervezett. Ezek az "edebitek", öt apró, de értelmes lény, akik Bet elválaszthatatlan barátai lesznek. Ennek a rajzfilmsorozatnak köszönhetően lehetőség nyílik arra, hogy bemutassák az életet az Antarktison és a számítógépek világát, két témakört, az ökológiát és a technikát, ami a gyerekeket különösen érdekli. A sorozatot a Clan TVE közvetíti. (ANS - Barcellona)

Olasz szalézi püspököt nevezett ki a Pápa chilei főegyházmegye élére - Ricardo Ezzati Andreello olasz szalézi atyát a Pápa kinevezte a chilei Concepcion főegyházmegye érsekévé. Andreello atya 64 évvel ezelőtt született az észak-olaszországi Vicenza közelében. 1959-ben belépett a Szalézi Társaságba és azóta Chilében él. Tanulmányai egy részét a latin-amerikai országban végezte, majd a római Pápai Szalézi Egyetemen teológiai doktorátust szerzett. 1970-ben szentelték pappá, 1996 óta püspök, 2001 óta pedig a Santiago de Chile-i érsek segédpüspöke volt. VR/

Hírek a magyar tartományból

Óbuda - Akik nélkül nem lennének...

...azok (a jó Isten után) szüleink. Szombaton - annyi kihagyott év után - újra "szalézi szülő"-találkozóra került sor a tartományfőnökségen 2006. december 9-én. Ha már a még élő szülők eljöttek, akkor a még pláne élő gyermekeik, azaz a szalézi rendtársak is ott voltak. Egy "kibővített" magyar Szalézi Nagycsalád volt jelen, és elevenítette fel együtt a bemutatkozó körben az ifjú rendtársak hivatás-történetét. A történetek ezúttal a szülők szemszögéből kerültek terítékre, és ez egy különlegessége volt a napnak. Könnybe lábadt szemek, elcsukló hangok és a hála érzése - ez az Isten ránk gondolásának története. Már ezért megérte, akkor is, ha a történetekből sokszor a "mindörökké kisfiunk" érzése jött elő. Még a mi számunkra is új részletek kerültek elő életünk egyik legfontosabb döntésének körülményeiről.

Ezután szüleinket közös hálaadó szentmise-re hívtuk: az oltár egyik oldalán a meghatott szülők, a másikon pedig hálás gyermekeik közös áldozata volt ez. A szentmise valóban eucharisztivá, hálaadássá lett. Persze, mivel a találkozó ötletgazdája Don Bosco édesanyja, Margit mama volt, nem maradhatott ki a családos életnek a szent asszony életvezetése alapján levezetett reflexiója sem. Vidáman és élményekkel gazdagon búcsúztunk a következő találkozóság. Szép és emlékezetes nap marad ez az esemény.

P. Csány Péter SDB

▲ **Újpest-Megyer** - Kórusunk 2005. szeptemberében alakult, és egy évet próbáltunk együtt a Don Bosco közösségi házban Újpesten, amíg megértünk arra, hogy a Szentmiséken szolgáljunk. Ez év szeptemberétől kezdve minden hónap utolsó vasárnapján az ifjúsági misén szolgálunk. *Varga Géza, az énekvezetője*

kert aratva lezajlott az előadás.

December 22-ére tervezett karácsonyi ünnepünket össze kellett vonnunk a székesegyházi nyugdíjas klub ünnepével, de a gyerekek nem voltak hajlandók betlehemeszt tanulni. Végzettségünkben a munkatársakkal tanultunk meg egy "Szállás-kereső"-t, amit sikeresen elő is adtunk, mondván, ez a mi meglepetésünk a gyerekek számára. Aztán ők is megleptek bennünket egy nagyon szép irodalmi összeállítással, amit titokban tanultak be Jovánovics Isti vezényletével, meglepetésnek szánva.

Januárban újra elmegyünk az iskolákhoz, gyerekléti intézményekhez, családgon-

Szombathelyi beszámoló - A karácsonyi előkészületek alatt Szombathelyen bőven akadt más program is. Veres András püspök atya a 2007-re Brenner János Emlék-évet hirdetett a fiatal pap halálának 50 éves jubileuma alkalmából. Ennek az évnek a megnyitására templomunkban is sor került december 16-án. Az ünnepi szentmisét Konkoly István nyugalmazott püspök celebrálta, majd ünnepélyesen megkoszorúzták a vértanú pap nyugvóhelyét templomunk kriptájában.

December 24-én ismét megrendeztük „Jézuska-várásunkat”. Műsorunkat különféle fellépések színesítették, a játék végén pedig finom teával kínáltuk meg a résztvevőket. Külön öröm volt látni, hogy fiataljaink öntevékenyen dolgoztak, valóban magukénak érezve a feladatot. Fáradtságot nem ismerve vezették a próbákat, készítették a díszletet.

Az ünnepek egyik nem mindennapi eseménye volt, hogy Márkus Zoltán atya Vönnökön, egy koncert elején megáldotta a Lord zenekar tagjait és közönségét, Balogh József költő pedig szép versével köszöntötte az idén 30 éves zenekart.

Don Bosco atyánk ünnepére Szombathelyről idén 30-an utaztunk Óbudára, ami valóban szép szám. Külön ki kell hangsúlyozni, hogy ez a plébánia és az Egyháztanács jelentős anyagi támogatásával valósulhatott meg. Néptáncosaink fellépése pedig nagy sikert aratott az óbudai közös ünnepen.

A február 10-én megrendezett farsangi bálunk idén nem várt érdeklődést és sikert hozott. A szereplők között voltak néptáncosaink, missziós rendtársaink, zenekarok és énekkarok. A rendezvényt élőzene kísérte, amely gondoskodott a talpalávalóról. A szünetben tombolára is sor került, ami még jobban felélénkítette a jelenlévő 180 ember hangulatát.

▲ Közös fotó a szaléziak és szülők találkozásáról

Pécs - A Székesegyházi Adventi Napok műsorában december 9-ére meghirdetett Don Bosco életrajz előadásunk sok izgalommal járt, de végül baj nélkül, nagy si-

dozókhöz, gyermek ideggondozókba, felajánlani segítségünket.

Mezey Klára

▲ Óbuda – Animátortalálkozó - Január 13-án az óbudai oratórium kultúrtermében találkoztak az aktív és a leendő szalézi animátorok. Ezzel a néhány órás közös programmal indult el az újoncok képzése és a tavaszi teendők rövid tisztázása.

Új Don Bosco-díjas!

Idén Koblenz Attila, a tartomány pedagógiai igazgatója, a Salesianum Kollégium igazgatója kapta a Don Bosco-díjat, melyet olyan személyeknek adományoznak, akik kiemelkedő munkával szolgálják a tartomány érdekeit.

Óbuda - D.B.D. - Az óbudai szalézi közösség és az animátorok szervezésében január 20-án első alkalommal tartottuk meg az ún. „Don Bosco Day”-t. A program lényege: ízelítőt adni a fiataloknak, közülük is a kisebbeknek, akik még friss erőnek számítanak az óbudai szalézi vérkeringésben, Don Bosco varázslatos személységéből. Mindezt négy különböző szempontból - az ember, az alapító, a zseni és a szent szemszögéből - dolgoztuk fel. A komoly programpontokat játék és sok vidámság színesítette. Érkezés után mindannyian játékos formában mutatkoztunk be egymásnak, majd Don Bosco is „bemutakozott” nekünk. A délelőtt folyamán csodálva hallgattuk Péter atya sze-

mélyes tanúságtételét - „szerelmi vallo-mását” -rendalapító Atyánkról. Ebéd előtt a fiatalok kiscsoportokban dolgoztak fel egyes témákat, míg a programon résztvevő gyerekekkel a csoportmunkák alatt Don Bosco életét ismertettük, életének 12 kiemelkedő pontja és színes képek alapján. Ebéd után közös játék volt az oratórium játéktérképében, majd Piemontba utaztunk - legalábbis képletesen -, ahol szerepjátékot játszottunk. Végül Don Boscóról néztünk meg egy előadást, mely úgy mutatta be nekünk őt, mint mélységesen embert és mélységesen szentet egy személyben. Mivel Don Bosco (szerencsénkre) a „modernebb idők” szentjei közé tartozik, így fennmaradtak róla eredeti fényképek. Zárásként ezeknek az archív felvételeknek a gyűjteményét lapoztuk végig a vetítővászon, halk zene kíséretében. Ez alatt a tíz perc alatt példaképünk arcáról mindent le lehetett olvasni, sokkal többet mint amiket szavakkal az egész nap folyamán át tudtunk adni...

Albertfalva - Fél évig tartó születésnap? - Tizenöt éves évfordulót ünnepel az albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskola. Szentmisével, kiállítással kezdődött a tervek szerint majdnem fél évig tartó „születésnap”. Nem ellentmondás, hiszen tizenöt évvel ezelőtt, január 31-én, névadónk ünnepén adta meg az önkormányzat az engedélyt, és szeptember 2-án nyitotta meg az iskola a kapuit. Az ünnep előestéjén izgalmas versenyen küzdöttek a gyerekek a „Don Bosco Emlékkupáért”. A zsűri elnöke iskolánk alapítója dr. Verbényi István volt, munkáját a szalézi munkatársak, és az iskola igazgatója segítette. A verseny minden résztvevőjét nagyon finom, és nagyon vidám agapén látta vendégül a munkatársi csoport. *Benczurné Quirico Monika*

Gyermeksors

Újabb reménytelenségbe süllyedt kis magyar falu nevét ismerte meg az ország hétfőn a bűnügyi hírekből. A pár száz lelkes Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Alsósuzhán hétfő reggel találta meg a sógora vérbe fagyva Greskó Lászlónét és két gyermekét, a 18 éves Lászlót és a 10 éves Izabellát. A kis borsodi községet összetörte a példátlan bűncselekmény, a helyiek elakadó szavakkal mesélnek a pár éve befogadott családról, miközben a rendőrség még délután is nagy erővel, országos körözésben kereste Greskó Lászlót, a nő férjét, a két gyerek apját, a feltételezett háromszoros gyilkost. (Index)

2007. február 11-én tragikusan körülmények között meghalt iskolánk (a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola) tanulója, Greskó László Rajmund. Rajmundnak két testvére - egy 10 éves általános iskolás húga és egy 22 éves főiskolás nővére volt. Édesanyja egyedül nevelte őket.

Mindig mosolygott és vidám volt, sosem látszott rajta, hogy szomorú lenne; otthoni vagy egyéb problémájáról soha nem beszélt. Ha hibázott is néha, azt mindig, rövid időn belül belátta. Nyílt és őszinte fiú volt, akit mindenki - minden tanár és diák - ismert és kedvelt az iskolában. Nem az a diák volt, aki szünetekben magányosan üldögélt volna a tanteremben, hanem mindenütt és mindenben benne volt: a csínytevéstől kezdve az iskolai rendezvényeken át a sportolásig. A szerelemre is az iskolában talált rá.

Intelligens, jó eszű és jó humorérzékű kamasz volt, aki állandóan - még a tanítási órákon is, tanárai „nagy öröme” - szórakoztatta társait. Sajátos beszédstílusát, szavajárását egyik diák sem tudta - bár szerette volna - utánozni. Egyik egyéni mondata a mai napig visszacseng fülemben...

*Gyalai Zsuzsanna
volt osztályfőnöke*

Imádkozzunk kazincbarcikai iskolánk meggyilkolt diákjáért és családjáért! Ajánljuk őket Isten irgalmába.

A szalézi kincsestárból merítve

Don Bosco és a keresztség

Csak igaz az, hogy a kiválasztottak sorsa, de egyben célja, boldogsága is, a keresztség! Könnyebb elképzelni rózsát tövis, tavaszt madárdal és virág nélkül, mint szentet, jó keresztényt csapás, szenvedés, szóval: keresztség, és a keresztség iránti forró szeretet nélkül! Nagy titok ez, mit érdemes lenne elmélyedő lélekkel tanulmányozni, magunknak ellopni, és így édessé, vagy legalább tűrhetővé tenni a földi életet és biztosítani a jó keresztségviselés által megdicsőülésünket!

Don Boscónak is, míg egyrészt sikerült minden egyes vállalkozása, másrészt annak minden tövisre sebezte gyengéd lelkét. Nemcsak a kezdeményezés gondolata, a tervezés, a megvalósítás természetes és nem természetes akadályai hatottak rá lankasztóan, sőt, leverően, hanem vállán pihent e roppant horderejű műveknek fönntartása és jövőbeni biztosítása is. Más csak virágát és gyümölcsét látta e műveknek: de Don Bosco Isten gondviselésének különös szabályszerűsége folytán érezte bennük a keresztség bütykös nehéz gerendáit.

Nem is a sok alamizna-utáni járás, nem is az ifjúság nevelésének gondolata; még az éjszakákon át tartó lelképásztori munkák vagy irodalmi munkásság sem; még csak nem is a rendalapítás emberfeletti nehézségei és a földöntúli ellenségeskedések megnyilatkozásai voltak az ő legnehezebb terhei, hanem az fájt neki mindennek fölött, hogy mily ferdén ítélik meg azt a munkát, mit ő a Szentséges Szűz rendelkezéséből végzett, még egyházi személyek között is! Pedig a fát - az evangélium ősszabálya szerint - megismerhették volna könnyen az ő gyümölcsseiről. De nem! Addig, míg Don Bosco munkálkodása nem haladta fölül a pusztán emberi magasságot, lelkesednek érte, pártolják! De mikor Isten közbejöttével hallatlanul cselekszik, nem érti őt a kisszabású ember, s mint egy önértékében sértett tömeg zúdul föl a legtöbbször; és nem állják őt tiszteletre különben méltó férfiak sértően illetni. Mit nekik a Don Bosco jöttére magától megszólaló harang; mit a semmiből létrehozott pompás bazilika, vagy az ifjú lelkek megújítása, szentesülése... Don Bosco azért csak

"jezsuita mesterkedéssel" dolgozó "képmutató" marad! Érthetetlenül ferde meglátás! Emberi vakság, melyhez fogható már az evangéliumban található, de amely sok fájalmába került Isten tiszteletreméltó szolgájának! De hisz erről lehet megismerni Jézus Krisztus igazi tanítványát. „A tanítvány nem nagyobb Mesterénél. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak!” - mondotta az isteni Mester minden idők szentjének, keresztényének.

Ez a meg nem értés, az élet egyéb ezernyi veszélyével és megpróbáltatásával Don Boscónak minden napra kijutó osztályrésze volt. Életírója e vonást Don Boscóban ekképp domborítja ki: "Egy napon Don Bosco közösségének plébánosával, Don Cinzanóval éppen azokról a keservekről beszélgetett, melyek az Istent szerető lelkeket ez életben oly gyakran érik. Szót szó után fűzve a keresztény önmegtartózkodásra terelődött a beszéd, mit az evangéliumban jelképesen keresztség szóval fejez ki; majd megjegyezték, hogy ez a keresztség elsősorban a mi „én”-ünk, a mi szenvedélyeink, a természetes hajlamaink letörésére irányuló igyekezetünk, és a velejáró szenvedés.

„Don Bosco átgondolva már az egész újszövetségi Szentírást, és tudva kívülről egyes részleteit, imígyen fejezte be az eszmecserét: „Ezt a keresztséget sem éjjel, sem nappal levetni nem lehet; de még egy órára, sőt egyetlen percre sem!... Így olvassuk u. i. a Szentírásban, Jézus ajkairól véve a szót: Aki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye fel keresztségét minden nap, és kövessen engem!”

A plébános itt közbevágott: „Te a Szentíráshoz a magadébol is hozzáteszel; azt mondd: minden nap, holott az evangéliumban ez nem található.”

„Ez a szócse - válaszolt Don Bosco - tudós pap létedre elkerülte figyelmedet! Igaz ugyan, hogy három evangélistánál hiányzik, de olvasd szent Lukácsnál a IX. fejezet 53-ik versét; - és be fogod látni, hogy a magamébol semmit sem tettem hozzá.”

Tehát az Üdvözítő és szentjeinek tanítása szerint mindennapi a keresztség, a küzdelem, és el nem vetheti magától

senki sem, akár le akar mondani örök üdvéről, akár kitartani a jóban hűségesen! Krisztus Urunk óta az emberi nagyságot és a földöntúli boldogságot a keresztséggel mérik: minél több valakinek a keresztsége, és minél megadóbban viseli, annál hasonlóbb lesz Mesteréhez, és méltóbb lesz Hozzá nemcsak a szenvedésben, hanem a jutalomban is!

(Szentkereszt Visszhang, 1927/2)

Ne félj a keresztségtől!

- Levettem és a padlásra vittem - szólt egykedvűen a feleségéhez Toldi úr.

- A te lelked rajta! Féltsz most a Megfeszített haragjától!

De Toldi úr nem mutatott hajlandóságot a félésre.

- Lásd be, édesem, Ferikének most kezd nyílani az esze, ebben a korban szerzett benyomások döntők lesznek a fejlődésére. Nem engedem, hogy a keresztség látása búskomorra tegye.

- Más gyerek is látja a keresztséget - érvelt az asszony -, mégse válik búskomorra.

Toldi nem talált hamarjában ellenvetést, kitért hát.

- Meglátod majd, nekem van igazam.

- Inkább minden szobánkban ott kellene függenie a keresztségnak, hogy a gyermek becsben tartsa, ártatlanul megőrizze lelkét, amelyért a keresztségen meghalt az édes Jézus.

De ezt már nem hallotta Toldi. Rágyújtott és a hivatalba indult.

Telt-múlt az idő, tavaszról nyár lett, de Toldiéknál nem díszítette már a terem falát a feszület. Egy délután boldogan szemlélte Toldi a lugasból, miként játszadozik Ferike meg a másik két apróság. Mikor Ferike megpillantotta édesapját, odaszaladt hozzá. Apja magához ölelte, s észrevette az ing alól kikandikáló nyakláncot. Keze ösztönszerűen nyúlt utána:

- Mi van ezen, Ferikém?

- Keresztség.

- Aztán miért hordod te a nyakadon? - csodálkozott az apa.

- Mert szeretem - s az apa kezéből hirtelen kikapva csókot cuppantott rá.

(Szentkereszt Visszhang, 1929/4)

Szalézi Értesítő

MINDEN OTTHONBA!

Don Bosco házhoz jön!

A Szalézi Értesítő ajándék mindenkinek, aki szimpátiával tekint a szaléziak munkájára.

Ajánlja ismerőseinek a Szalézi Értesítőt! Küldje el címünkre az érdeklődők nevét és postacímét.

Címünk:

**SZALÉZI
TARTOMÁNYFŐNÖKSÉG**
Szalézi Értesítő
1032 BUDAPEST
Bécsi út 173.
Tel.: 1/453 22 80

TAVASZI SZALÉZI IFJÚSÁGI PROGRAMOK

FIATALOK NAGYBÖJTI LELKI NAPJAI

17 évesnél idősebb fiataloknak
március 16., pénteken este 8-tól
március 18., vasárnap délután 2 óráig

SERDÜLŐK NAGYBÖJTI LELKI NAPJAI

12-16 éveseknek
március 23., pénteken este 6-tól
március 25., vasárnap délután 2 óráig
Jelentkezés, információk:
sdb.szentkereszt@vnet.hu

Szentkereszt Májusi Búcsú
május 5-6-án,
és a **SEGÍTŐ SZŰZ MÁRIA BÚCSÚ**
Péligödszentkeresztben
május 19-én, szombaton,
a Szalézi Család zarándoklata és találkozója.
Egész napos lelkesítő együttlétre szeretettel várunk mindenkit!

A DON BOSCO NŐVÉREK IFJÚSÁGI PROGRAMJAI

2007. március 24-én, 10 órától Mogyoródon,
a Don Bosco Oratóriumban

**VIII. Falka József Csocsó Bajnokság,
nemcsak mogyoródiaknak!**

Nevezés a helyszínen 4 kategóriában. Mindenki szeretettel várnak a mogyoródi szalézi munkatársak. Előzetes nevezés és további információ: donboscohoz@vnet.hu

Mazzarello Mária ünnepe

Pesthidegkúton, a Don Bosco Nővérek oratóriumban (Budapest, Templom köz 2),

2007. május 5-én, 10 órától

Lesz szentmise, játék, foci, közös ebéd, vidámság és meglepetés!
Szeretettel várjuk az oratóriumok csapatait!
Don Bosco Nővérek

MÁR MOST KÉSZÜLJÜNK RÁ!

A szalézi munkatársak éves nyári lelkigyakorlata
augusztus 17-20. között lesz.

Kiváló alkalom, hogy a szalézi munkatársak közössége együtt ünnepelje
a Szent István Szalézi Tartomány védőszentjének ünnepét!

A lelkigyakorlat augusztus 17-én pénteken vacsorával kezdődik és augusztus 20-án, hétfőn ebéd után fejeződik be.

Részletes információk honlapjainkon: www.szaleziak.hu és www.szentkereszt.try.hu

SZALÉZI MISESZÖVETSÉG

A Magyar Szalézi Tartomány Miseszövetségébe mindenki bekapcsolódhat. A tartomány összes közösségében minden hónap 24-én a szentmiseáldozat kegyelmébe foglaljuk a Miseszövetség tagjainak szándékát, amit élő és elhunyt szeretteikért egyaránt fel lehet ajánlani. Aki be szeretne kapcsolódni a Szalézi Miseszövetségbe, kérjük, tudassa velünk címét és szándékát. A felvételi tagdíj egyszeri 5000 Ft, amit csekken szíveskedjenek befizetni. A szelvényre tessék ráírni: „Miseszövetség”.

Szalézi Szent Ferenc Társasága
Bankszámlaszám: 117 07024 20274560

Balassagyarmat

Kazincbarcika

A Szent Péter és Pál iskola tanulója

Óbudai animátorok

Szent Péter és Pál iskola tanulója

▼ Clarisseumi és nyergesújfalui fellepők az óbudai ünnepségen ▼

▼ Nyergesújfalu ▼

▼ Nyergesújfalu ▼

▼ Óbuda, központi ünnepség - a szombathelyi táncosok

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 4000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Havasi József SDB
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu;
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet; e-mail: le@invitel.hu; korrektor: P. Andrásfalvy János SDB
 A címlapon: P. Havasi tartományfőnök sárga esernyőt kap az óbudai fiataloktól
 Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Fehér Béla, tel. 20/823 4654